Η γλυκύτατη μελωδία των λόγων Του Θεού (Άγιος Ισαάκ ο Σύρος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 1 Μαρτίου, 2018

1. Διηγούνται για ένα πουλί που το λένε σειρήνα, ότι όποιος ακούσει τη μελωδική φωνή του, τόσο πολύ αιχμαλωτίζεται, ώστε το ακολουθεί στην έρημο και ξεχνάει εξαιτίας του και τις ανάγκες της ίδιας του της ζωής και, στερούμενος τα απαραίτητα, πέφτει και πεθαίνει. Κάτι τέτοιο συμβαίνει και στην ψυχή. Όταν δηλ. εμπέσει μέσα της η ουράνια γλυκύτητα, τότε, από τη γλυκιά μελωδία των λόγων του Θεού, που τα αισθανόμαστε στο νου μας, ολόκληρη η ύπαρξή μας ακολουθεί το δρόμο της μελωδίας αυτής, με αποτέλεσμα να ξεχάσει τις σωματικές ανάγκες αυτής της ζωής, και ακόμη, να χάσει και την όρεξη για φαγητό, και να υψωθεί, από τούτη τη ζωή, προς το Θεό. (287).

Η μελέτη των λόγων του Θεού στην ησυχία.

2. Να διαβάζεις τα ευαγγέλια και τους διδασκάλους και Πατέρες της Εκκλησίας σε έρημο και ήσυχο τόπο, και να ελευθερωθείς από την πολλή φροντίδα του σώματος και από την ταραχή των κοσμικών πραγμάτων, για να γευθεί η ψυχή σου, με την επιμονή της, τη γλυκύτητα από την κατανόησή τους. Αυτή η γλυκύτητα είναι ανώτερη από κάθε τι που μπορούμε να αισθανθούμε με τις αισθήσεις μας. Να μη βάζεις στην ίδια μοίρα τα σοφά λόγια των αγίων και τα πλαστά λόγια των ψευδολόγων, που πουλάνε και εμπορεύονται τα θεία λόγια, για να μη μείνεις στο σκοτάδι μέχρι να τελειώσει η ζωή σου, και στερηθείς το κέρδος τους, και ταραχθείς την ώρα του πολέμου σαν πλανεμένος και πέσεις στο βόθρο της άρνησης.

Ο κίνδυνος της πλάνης και της υπερβολής.

3. Όταν θέλεις να διεισδύσεις στα θεία νοήματα, και φοβάσαι μήπως πλανηθείς, να έχεις το εξής σημείο για σιγουριά. Όταν αρχίζει η θεία χάρη και ανοίγει τους νοερούς οφθαλμούς της ψυχής σου, για να αισθάνεσαι τις άγιες εμπειρίες, τότε αρχίζουν να τρέχουν δάκρυα σαν ποτάμι από τα μάτια σου, ώστε να πλένονται και τα μάγουλά σου. Τότε ο πόλεμος που σου φέρνουν οι αισθήσεις συμμαζεύεται και έρχεται μέσα σου η γαλήνη. Όποιος σου πει αντίθετα απ’ αυτά που σου λέω, μην τον πιστέψεις. Πιο φανερό σημείο στο σώμα μας από τα δάκρυα μη ζητήσεις. Όταν, πάλι, ο νους υψωθεί ψηλά και δεν επηρεάζεται αρνητικά από τα κτίσματα, τότε παύουν και τα δάκρυα και οι σωματικές κινήσεις και η λειτουργία των αισθήσεων, και βλέπεις μυστήρια.

Όταν βρεις μέλι, να φας με το μέτρο, για να μην κορεσθείς και το ξεράσεις. Η ψυχή από τη φύση της είναι ελαφριά και απαλή. Μερικές φορές σκιρτά, και θέλει από μόνη της να ξεπεράσει τα όριά της, και να μάθει όσα είναι πάνω από τη φυσική της δύναμη. Πολλές φορές μάλιστα, ενώ διαβάζει τις Γραφές και θαυμάζει αυτά που είναι γραμμένα, κάτι βαθύτερο καταλαβαίνει και χαίρεται. Όταν όμως, κατά θείαν οικονομία, συγκρίνει τον εαυτό της (η ψυχή) με ό,τι υπερφυσικό εννόησε, αναλογίζεται σε ποια μυστήρια διείσδυσε και τι υψηλές θεωρίες εγνώρισε. Τότε όμως βρίσκει τη φυσική της δύναμη τόσο υποδεέστερη και μικρότερη σε σύγκριση με κείνα τα θεία μυστήρια, ώστε την πιάνει φόβος και τρόμος, και βιάζεται να γυρίσει στα φυσικά χαμηλά μέτρα της˙ σκέφτεται δηλ. ότι δεν πρέπει να ερευνά τα υπέρλογα, αλλά να σιωπά, για να μην απολεσθεί. Όταν όμως ο Θεός σου δώσει εξουσία να κατανοήσεις κάτι από τα μυστήριά του, να δεχθείς αυτή την ευλογία με ταπείνωση, και να μη φερθείς με αναίδεια κατά των θείων μυστηρίων, αλλά να προσκυνήσεις και να δοξολογήσεις, και με σιωπή και δέος να ευχαριστήσεις το Θεό. Γιατί, όπως δεν είναι καλό να φάμε πολύ μέλι (Παροιμ. 25, 27), έτσι **δεν είναι καλό να εξερευνούμε, πέρα από τις δυνάμεις μας, τα θεία λόγια**˙ γιατί, θέλοντας να γνωρίσουμε τα μακρινά πράγματα, που είναι δυσπρόσιτα λόγω της τραχύτητας του δρόμου, μπορεί να εξασθενήσει η οπτική δύναμη της ψυχής μας και να βλαφθεί. (96-7).

Η προσευχή που ακολουθεί την ανάγνωση των θείων Γραφών.

4 Όταν σηκωθείς να προσευχηθείς ή να κάνεις τον κανόνα σου, μετά από προσεκτική ανάγνωση των θείων Γραφών, ο νους σου δε θα πηγαίνει στα κοσμικά θεάματα και ακούσματα, αλλά στα θεία νοήματα που διάβασες. Με αυτό τον τρόπο λησμονείς τα κοσμικά, και ο νους σου φθάνει στην καθαρότητα. Αυτό εννοούσαν οι Πατέρες, όταν έλεγαν ότι η ψυχή, την ώρα της προσευχής, βοηθιέται από την ανάγνωση, και το αντίστροφο˙ ότι από την προσευχή φωτίζεται η ψυχή στην ανάγνωση. Έτσι λοιπόν, με την ανάγνωση αποφεύγεις την εξωτερική σύγχυση, και φωτίζεται η ψυχή σου, ώστε να προσεύχεται πάντοτε χωρίς κούραση και ταραχή. (98).

(Από το βιβλίο: "Ανθολόγιο από την ασκητική εμπειρία του Αγίου Ισαάκ του Σύρου". Ερμηνευτική απόδοση – επιμέλεια, Κωνσταντίνου Χρ. Καρακόλη, Δρος Θεολογίας, Φιλολόγου. Η/Υ επιμέλεια Σοφίας Μερκούρη.)

(Πηγή ηλ. κειμένου: orp.gr*)*